

[Bækgaard.]

lille Skridt, men dersom man efter at være gaaet med til det, vi mente var det rigtige den Gang, tager dette Skridt videre, kunde man maaske komme bort fra det rigtige, og det ønsker vi ikke at være med til.

Det ærede Medlem hævdede, at det foreslaaede vilde blive til Fordel for de mindre Ejendomme; de vilde absolut faa en Lettelse, idet de mindre Ejendomme har de største Bygningsværdier. Det er for saa vidt rigtigt, som de i Forhold til Jordarealets Værdi har de største Bygningsværdier, men derfor har vi ogsaa et Fradrag i Bygningsværdien, og det er ikke saa absolut givet, at det foreslaaede vil blive til Fordel for de smaa Ejendomme. Der vil efter min Mening blive mange smaa Ejendomme, som faar Paalæg ved Omlægningen, og det kan ogsaa godtgøres ved Tal. Mit Partis Ordfører i Folketinget fremkom med Oplysninger i saa Henseende, og det er min Opfattelse, at det mange Steder vil komme til at ligge saaledes, at de mindste Ejendomme vil faa Paalæg. Det er ogsaa ganske naturligt; naar Bygningernes Værdi ikke er større end det skattefri Ejendomsskyldfradrag, bliver der ingen Ting til Nedsættelse, medens de derimod faar Forhøjelse paa Grundskylden. Det ærede Medlem kan ikke med det Argument frakende Venstre Villighed til at beskytte de smaa Ejendomme.

Den højtærede Minister mente, at mine Udtalelser om, at det neppe var heldigt, at man ret tidt foretog Omlægning af Grundlaget for Ejendomsskatternes Paaligning, skulde være i Strid med, at Venstres Regering har forelagt Forslag i lignende Retning. Det mener jeg ikke, de er. Det Forslag, Venstre har været med til at forelægge angaaende Amtsskatterne, ændrer ikke Grundlaget; det er det samme Grundlag, man bibeholder; Forslaget gaar blot ud paa, hvorvidt der skal være Begrænsning i Størrelsen af Ejendomsskatterne eller ikke, eller hvor den Begrænsning skal ligge.

Det var notorisk, sagde den højtærede Indenrigsminister, at langt den overvejende Del af Landbruget vilde faa Lettelse. Det tror jeg rigtignok, der mangler Bevis for. Forholdet er dog det — det viser ogsaa de Tabeller, der foreligger —, at der vil blive en større Skat paa Jorden end paa Bygningerne. Det blev ogsaa godtgjort, at der vilde blive en Nedsættelse paa ca. 40 pCt. af Ejendomsskylden og en Forhøjelse paa ca. 20 pCt. af Grundskylden, og da som bekendt Landbruget har den største Procentdel af Værdierne i Grundskyld, saa tror jeg, det er ubestrideligt, at der vil komme en For-

højelse for Landbrugets Vedkommende. At Forslagets Bestemmelser ikke absolut vil betyde en Lettelse for de mindre Landbrug, mener jeg er lige saa givet, og Tabellerne, som vi har her, viser f. Eks. for Skarvild Kommunes Vedkommende ogsaa, at de to mindste Kategorier af Ejendomme vil faa Forhøjelse.

Fremdeles udtalte den højtærede Indenrigsminister, at den Paastand var ofte blevet fremsat: at Bygningerne og Jorden havde en vis Forbindelse, og derfor var det urigtigt at flytte al Skat bort fra Bygningerne over paa Jorden; men man var ingen Argumenter kommet med. Ja, der kan jo ogsaa være visse Folk, som er uimodtagelige for Argumenter. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har den Opfattelse, at al Skat skal hvile paa Jorden, saa at vi kunde være fri for alle andre Skatter. Den Opfattelse deler jeg absolut ikke. Som før sagt mener jeg, der er en saa stærk Forbindelse mellem Jorden og Bygningerne, at man ikke helt skal fritage Bygningerne for Skat. Hvorvidt dette er et tilstrækkeligt Argument for Ministeren, ja, det ved jeg selvfølgelig ikke.

Endelig vil jeg gerne sige angaaende den foreslaaede Ændring af Amtsbeskatningen, at jeg har en vis Sympati for den paatænkte Maade at kræve op paa. Men mine kritiske Bemærkninger i den Henseende skyldtes ikke nogen Mistanke til den højtærede Minister, eller at jeg har et ondt Øje til denne Bestemmelse, langt fra, men de skyldtes det Indhold, som Bestemmelsen ved nærmere Eftersyn viser sig at have. Det er nemlig givet, at Amterne ikke vil faa den Frihed, de har i Øjeblikket, før de kommer op til en vis Procent, og derfor vil Bestemmelsen tvinge en Del Amter, maaske Halvdelen af Amterne, til at forhøje Ejendomsbeskatningen, og de fleste vil vistnok ingen Lejlighed faa til at bruge den nye Regel. Tager vi Amtsbeskatningen som Helhed, saa vil de 8½ pro mille vistnok slaa til til det samlede Behov for Amtskommunerne. At der saa bliver nogle, der kommer til at ligge under, og nogle, der kommer til at ligge over, det er sikkert nok; der vil blive en Del, som faar Lejlighed til at paaligne en Del efter denne Regel, medens andre ikke faar Lejlighed dertil. Og naar det, som sagt, sikkert vil vise sig at være saa besværligt, at det maaske i nogen Grad vil være hemmende for Benyttelsen, saa mener jeg, man har nogen Ret til at sige, at det vil virke i Retning af en Forhøjelse af Jordbeskatningen. Det er altsaa Faktum, at